

Abstrakt

Hlavním cílem této práce s názvem „Institut reorganizace v českém a anglickém právu a jeho použití v praxi“ je poskytnout přehled o právní úpravě a fungování institutu reorganizace v praxi v České republice a v Anglii, ověřit hypotézu že institut reorganizace, tedy způsob sanačního řešení úpadku podnikatelů, je, ve srovnání se situací v Anglii, v České republice používán nedostatečně a také jeho úspěšnost je nízká, a vyvození závěrů, čím je tato situace způsobena.

Tento cíl byl naplněn ve čtyřech kapitolách. V první kapitole je definován pojem reorganizace v obecné rovině, jeho zařazení do systému insolvenčního práva a exkurz do historického vývoje. V druhé kapitole je popsáno použití institutu reorganizace v České republice a to pomocí detailního rozboru účinné právní úpravy nejen přímo reorganizace, její přípustnosti, druhů, zahájení, provedení i končení a role jednotlivých subjektů v ní, ale celého insolvenčního řízení, právních zásad jej ovládajících, definice úpadku a jeho druhů, a také zkoumání informací o použití reorganizace v praxi, konkrétně dostupných dat o tom, jak pravděpodobné je, že úpadek subjektu v České republice bude řešen reorganizací a s jakou pravděpodobností bude tato reorganizace úspěšná. Třetí kapitola obsahuje stejné informace o situaci v Anglii. Kapitola čtvrtá pak vyhodnocuje platnost hypotézy a její důvody.

Výsledkem je zjištění, že hypotéza je pravdivá, a že pravděpodobnost, že bude úpadek řešen reorganizací, je v České republice pětkrát nižší než v Anglii a pravděpodobnost, že tato reorganizace skončí kladným výstupem, je méně než poloviční. To je způsobeno nízkou motivací subjektů zahájit insolvenční řízení včas, což prokazatelně zvyšuje šanci na záchranu podniku dlužníka, a nevhodným rozdělením pravomocí v již probíhajícím procesu reorganizace.

Práce byla vypracována dle právní úpravy účinné k 11. dubnu 2017.